DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 sierpnia 1939 r.

Nr 20

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DEKRETY PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

POSTANOWIENIA MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW:

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIA MINISTERSTWA SKARBU:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

473

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 66, poz. 496), zmienionym ustawą z dnia 30 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 182) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Obowiązek, określony w art. 2 ust. 1, trwa przez czas wojny lub pozostawania wojska albo marynarki wojennej (ich części) w stanie zmobilizowanym. Termin ustania tego obowiązku ogłasza w drodze obwieszczenia Minister Spraw Wojskowych.

W przypadku określonym w art. 2 ust. 2, obowiązek trwa do czasu uchylenia go przez Radę Ministrów.";

2) do art. 6 ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku, określonym w art. 2 ust. 2, zakaz taki wprowadzić może Rada Ministrów.";

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Od poboru i próbnego poboru wolne są:

1) ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej oraz innych ras, które oznaczy rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych;

2) ogiery uznane za odpowiednie do hodowli na podstawie art. 4 ust. (2) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni;

3) klacze wysokoźrebne i klacze ze źrebiętami ssącymi do czterech miesięcy po oźrebieniu;

4) zwierzęta pociągowe w wieku poniżej czterech lat;

5) zwierzęta pracujące stale w kopalniach pod powierzchnią ziemi.

W przypadkach szczególnej potrzeby Rada Ministrów może uchylić w całości lub w części stosowanie przepisów ust. 1.";

4) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Warunki oraz tryb zwalniania i uchylania zwolnień określa rozporządzenie wykonawcze.";

5) art. 11 skreśla się;

6) w art. 12 skreśla się ust. 2;

7) w art 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdziału powyższego zapotrzebowania na poszczególne województwa, powiaty, gminy i gromady dokonywają władze wojskowe na podstawie zarządzeń Ministra Spraw Wojskowych, wydanych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i innymi interesowanymi ministrami. Gdy wzgląd na nieodzowną potrzebę wojenną tego wymaga, Minister Spraw Wojskowych może zmienić rozdział tego zapotrzebowania na poszczególne województwa, powiaty, gminy i gromady.";

8) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Odpowiednie zarządzenia wydaje Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.".

Art. 2. Minister Spraw Wojskowych ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Komunikacji, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Poczt i Telegrafów.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1939 r. Nr 67, poz. 455).

474

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) przepis art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach zasługujących na uwzględnienie podatek od cukru wyrobionego w kraju może być zakredytowany na warunkach ustalanych przez Ministra Skarbu.".

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 sierpnia 1939 r. Nr 68, poz. 458).

475

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o zmianie ustawy o opodatkowaniu cukru skrobiowego.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 170) dodaje się po artykule 6 nowy tytuł: „Wolne składy" i nowy artykuł 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. (1) Minister Skarbu może zezwalać na urządzanie wolnych składów cukru skrobiowego w celu przechowywania cukru skrobiowego bez opłaty podatku poza wytwórniami.

(2) Z wolnego składu cukier skrobiowy może być wydany do wolnego obrotu dopiero po zapłaceniu lub zakredytowaniu podatku spożywczego, a bez opłaty podatku jedynie na cele określone w art. 2.

(3) Warunki urządzenia i prowadzenia wolnych składów cukru skrobiowego, a także wykonywania nad nimi kontroli i zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa ustala Minister Skarbu.".

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 sierpnia 1939 r. Nr 68, poz. 459).

476

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od olejów mineralnych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 252) zmienionym ustawą z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 208) przepis art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach zasługujących na uwzględnienie podatek od olejów mineralnych wyrobionych w kraju może być zakredytowany na warunkach ustalanych przez Ministra Skarbu.".

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 sierpnia 1939 r. Nr 460).

477

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień szóstego protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Polską a Węgrami.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. 1. Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Warszawie dnia 22 czerwca 1939 r. szóstego protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier z dnia 26 marca 1925 r.

2. Postanowienia zawartych w cz. I pkt 2 powyższego protokołu pozycyj „43 ex p. 1" i „ex 68/ ex p. 2" obowiązują od dnia 1 lipca 1939 r., postanowienia pozycji „42 ex p. 1" — od dnia 5 lipca 1939 r. oraz postanowienia pozycji „57 p. 1" — od dnia 15 lipca 1939 r., pozostałe zaś postanowienia protokołu dodatkowego — od dnia piątego po dniu ogłoszenia.

3. Tekst wspomnianego szóstego protokołu dodatkowego zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1939 r. Nr 67, poz. 456).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lipca 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 477).

Przekład.

SZÓSTY PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Konwencji Handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Pełnomocnicy Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Rządu Królestwa Węgier, należycie upoważnieni, pragnąc zmienić I Protokół Dodatkowy do Konwencji Handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier z dnia 26 marca 1925 r., podpisany w Warszawie dnia 2 grudnia 1928 r., jak również III Protokół Dodatkowy do wymienionej Konwencji Handlowej, podpisany w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r. oraz unieważnić V Protokół Dodatkowy do tejże Konwencji Handlowej, podpisany w Warszawie dnia 30 czerwca 1938 r., zgodzili się na postanowienia następujące:

I.

Listy A i B, załączone do wymienionego Protokołu Dodatkowego, podpisanego dnia 2 grudnia 1928 r., zmienia się jak następuje:

1. Do listy A dodaje się następujące pozycje:

Poz. taryfy celnej węgierskiej	T o w a r y	Stawka celna od 100 kg
71 a	Nasiona buraków cukrowych w okresie do 30 czerwca 1940 r.	bez cła
479 c	Dykty	16 koron zł
	Uwaga: Konsolidacja cła jest przyznana na okres do 30 czerwca 1940 r.	

2. Do listy B dodaje się następujące pozycje:

Poz. taryfy celnej polskiej	T o w a r y	Stawka celna od 100 kg
40 p. 3	Czosnek	20 złotych
42/ex p. 1	Pomidory świeże, sprowadzane w okresie do 30 czerwca 1940 r.:	
	od 5 lipca do 31 lipca	75 "
43/ex p. 1	Ogórki świeże, sprowadzane w okresie do 30 czerwca 1940 r.:	
	od 15 czerwca do 30 czerwca	20 "
	od 1 lipca do 31 lipca	12 "
57 p. 1	Winogrona świeże w opakowaniu powyżej 5 kg, sprowadzane w okresie do 30 czerwca 1940 r.:	
	od 15 lipca do 14 sierpnia	30 "
	od 15 sierpnia do 14 października	35 "
	od 15 października do 14 grudnia	30 "
ex 67/ex p. 2	Miąższ morelowy, sprowadzany w okresie do 30 czerwca 1940 r.	50 "
ex 68/ex p. 2	Brzoskwinie, wiśnie, czereśnie i śliwki, solone, kwaszone, moczone, wszystko w opakowaniu hermetycznym, sprowadzane w okresie do 30 czerwca 1940 r. . . .	100 "
ex 230 p. 2b	Pomidory w opakowaniu hermetycznym	120 "
230 p. 2 ex d	Mieszanki warzyw z papryką, pomidorami i cebulą, sprowadzane w okresie do 30 czerwca 1940 r.	60 "
ex 239 ex p. 2	Marmolady morelowe, bez cukru, sprowadzane w okresie do 30 czerwca 1940 r.	100 "
ex 272 p. 1	Piwo budapesztańskie w beczkach, beczułkach z drewna, żelaza, stali, pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Królewsko-węgierskiego Urzędu Handlu Zagranicznego w Budapeszcie, wizowanego przez Konsulat Polski i stwierdzającego, iż piwo zostało wyprodukowane w Budapeszcie	30 "
	U w a g a : Jak długo na jakiekolwiek piwo z p. 1 obowiązywać będzie stawka celna konwencyjna niższa, niż 30 zł, ta niższa stawka stosowana będzie do wyżej wymienionego piwa węgierskiego.	
280 ex p. 2	Wina winogronowe, niemusujące, skażone o mocy powyżej 16° do 25° alkoholu, służące do wyrobu „winiaku" — za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
	a) w cysternach	28 "
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach o pojemności 50 litr. i więcej	28.80 "
380	Alkaloidy oraz ich pochodne, ich sole, glukozydy — sprowadzane w okresie do 30 czerwca 1940 r.:	
ex p. 9	Novatropina w proszku	750 "
	Perparina w proszku	1500 "

Poz. taryfy celnej polskiej	Towary	Stawka celna od 100 kg
ex 887 pp. 2, 3, 4, 6, 7	Królewsko-węgierski Urząd dla Handlu Zagranicznego w Budapeszcie jest upoważniony do zaświadczania faktur, wymaganych do stosowania, na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania, do wyrobów porcelanowych, pochodzących i przychodzących z Węgier, ceł umownych, przyznanych Czechosłowacji przez Konwencję Handlową i Nawigacyjną między Polską a Czechosłowacją z dnia 10 lutego 1934 r. na wyroby porcelanowe, podpadające pod poz. 887 polskiej taryfy celnej.	
	Odprawa celna tych artykułów będzie dokonywana w Urzędach Celnych w Warszawie, Lwowie i Boguminie.	
1090 p. 1	Uwaga: Młocarnie do zbóż o szkielecie żelaznym i całkowicie żelazne nie będą podlegały dodatkowemu cłu.	

3. Pozycje 269/ ex p. 1 i ex 384 w tejże liście B zmienia się w sposób następujący:

Poz. taryfy celnej polskiej	Towary	Stawka celna od 100 kg
ex 277	Wódka śliwowica „Magyar szilva lelke" — na warunkach, przewidzianych w załączniku do protokołu.	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45⁰ alkoholu i mniej	600 zł
	b) powyżej 45⁰ alkoholu	930 „
269 ex p. 1	Wody mineralne lecznicze, wymienione w urzędowych wykazach, łącznie z wagą naczyń: węgierskie: Apenta, Franciszek-Józef, Herkules, Hunyadi-Janos, Igmandi, Loser (Palma), Batory (Mira Rakoczi), Pannonia	6 „
ex 384 i uwaga	„Distol" również w stanie dawkowanym — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła

II.

Postanowienia p. 3 ad poz. 277 Załącznika do III Protokołu Dodatkowego do tejże Konwencji Handlowej, podpisanego w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r., zmienia się jak następuje:

ex 277 p. 2 w innych naczyniach . . 620 zł

III.

Umawiające się Strony zgadzają się co do uważania V Protokołu Dodatkowego do wymienionej Konwencji, podpisanego dnia 30 czerwca 1938 r., jako unieważnionego od daty prowizorycznego wprowadzenia w życie postanowień niniejszego Protokołu.

IV.

Niniejszy Protokół Dodatkowy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Budapeszcie w możliwie najkrótszym czasie. Wejdzie on w życie 30 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywał tak długo, jak powyższa Konwencja Handlowa z dnia 26 marca 1925 r.

Na dowód czego wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół i przyłożyli na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, dnia dwudziestego drugiego czerwca 1939 r.

L. S. *J. Szembek* L. S. *André de Hory*

ZAŁĄCZNIK

do Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konwencji Handlowej, podpisanej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Do poz. 277. Postanowienie p. 3 Załącznika do Trzeciego Protokołu Dodatkowego do powyższej Konwencji Handlowej, podpisanego dnia 24 kwietnia 1936 r., a mianowicie:

Zniżki umowne dla wódki morelówki „Magyar barack lelke" i dla wódki śliwowicy „Magyar szilva lelke" będą udzielane pod warunkiem przedłożenia w Urzędzie Celnym, przy odprawie celnej, zaświadczenia, wydanego przez Królewski Urząd Węgierski dla Handlu Zagranicznego. Zaświadczenie to, wystawione w językach polskim i węgierskim, winno stwierdzać, iż powyższe wódki są produktem fermentacji i dystylacji moreł względnie śliwek i nie zawierają sztucznych związków eterycznych ani innych związków aromatycznych.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, dnia dwudziestego drugiego czerwca 1939 r.

J. Szembek

André de Hory

478

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1939 r.

o zmianie taryfy celnej przywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. W taryfie celnej przywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 732), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 657) i rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 26 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 872), z dnia 13 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 93) i z dnia 13 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 390), wprowadza się zmiany następujące:

1) w poz. 67 p. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. miąższ ananasowy 250.— 200.—";

2) po poz. 176 dodaje się uwagę w brzmieniu:

„Uwaga do grupy 14.

Za towary mielone, objęte grupą 14, uważa się towary sztucznie rozdrobnione w takim stopniu, że przechodzą przez sita o 400 i więcej otworach w 1 cm^2.";

3) poz. 237 otrzymuje brzmienie:

„237. Kompoty ananasowe, również z dodatkiem cukru, ananasy obrane lub krajane — we wszelkim opakowaniu:

1. powyżej 2 kg. . . . . . . 630.— 500.—

2. 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem . . . . 940.— 750.—";

4) uwaga do pozycyj 393—402 otrzymuje brzmienie:

„Uwaga do pozycyj 393—402. Produkty, objęte pozycjami 393—402, mogą być sprowadzane przez urzędy celne, których spis będzie ogłoszony. Do przesyłek tych produktów powinny być dołączone faktury z wymienieniem szczegółowej nazwy chemicznej. W razie niedołączenia wymaganej faktury sprowadzane produkty będą clone według odpowiednich pozycyj i punktów z dodatkiem 20%.";

5) uwaga po p. 1 poz. 590 otrzymuje brzmienie:

„Uwaga. Końce wełny czesankowej długości powyżej 50 cm podlegają cłu według poz. 592 p. 1.";

6) w poz. 594 p. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. w kłębkach, na kartonach, na szpulkach o wadze szpulki wraz z przędzą 100 g i mniej, w oddzielnych pasemkach o wadze pasemka 20 g i mniej, wszelka zaopatrzona w chorągiewki, opaski, etykietki, mankieciki itp. — łącznie z wagą kartonów, szpulek, chorągiewek, opasek, etykietek, mankiecików itp.:

a) niebarwiona . . . . . 750.— 600.—

b) bielona, barwiona . . . 830.— 660.—";

7) poz. 998 otrzymuje brzmienie:

„998. Materiał brązowniczy z nieszlachetnych metali; grysik, płatki, proszek, pył — aluminiowe:

1. niezabarwione pigmentem organicznym:		
a) aluminiowe w opakowaniu:		
I. powyżej 500 g . . .	310.—	250.—
II. 500 g i mniej z bezpośrednim opakowaniem	375.—	300.—
b) wszelkie inne	230.—	180.—
2. zabarwione pigmentem organicznym	375.—	300.—.";

8) pozycja 1050 otrzymuje brzmienie:

„1050. Maszyny i przyrządy do podnoszenia, opuszczania, przesuwania i przenoszenia ciężarów — oprócz osobno wymienionych:

1. do napędu ręcznego o wadze sztuki:		
a) powyżej 500 kg . . .	125.—	100.—
b) powyżej 200 do 500 kg	175.—	140.—
c) powyżej 50 do 200 kg	210.—	170.—
d) 50 kg i mniej	250.—	200.—
2. do napędu mechanicznego o wadze sztuki:		
a) powyżej 3.000 kg . .	150.—	120.—
b) powyżej 1.000 kg do 3.000 kg	200.—	160.—
c) powyżej 300 do 1.000 kg	260.—	210.—
d) 300 kg i mniej . . .	330.—	260.—.";

9) w poz. 1085 w p. 10 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) z metali i stopów objętych poz. 977—981; żeliwne, żelazne, stalowe z zawartością powyżej 10% metali i stopów objętych poz. 977—981:

I. powyżej 100 kg . . .	310.—	250.—
II. powyżej 25 kg do 100 kg	500.—	400.—
III. 25 kg i mniej	690.—	550.—";

10) po poz. 1087 dodaje się uwagę w brzmieniu:

„Uwaga do grupy 67. Maszyny, aparaty i przyrządy, przywożone ze względów transportowych w stanie rozłożonym, podlegają cłu według odpowiednich pozycyj tak jak maszyny, aparaty i przyrządy zmontowane.";

11) w uwagach do grupy 68 dodaje się uwagę 3 w brzmieniu:

„Uwaga 3. Maszyny, aparaty i przyrządy, przywożone ze względów transportowych w stanie rozłożonym, podlegają cłu według odpowiednich pozycyj tak jak maszyny, aparaty i przyrządy zmontowane.";

12) uwaga do poz. 1120 otrzymuje brzmienie:

„Uwaga. Prądnice, silniki, transformatory, lampki elektryczne, żarówki — niezmontowane z przyrządami objętymi poz. 1120, podlegają cłu osobno według właściwych dla nich pozycyj.";

13) w miejsce uwagi do grupy 69, którą się skreśla, wprowadza się następujące uwagi:

„Uwagi do grupy 69:

Uwaga 1. Maszyny, aparaty i przyrządy, przywożone ze względów transportowych w stanie rozłożonym, podlegają cłu według odpowiednich pozycyj tak jak maszyny, aparaty i przyrządy zmontowane.

Uwaga 2. Części maszyn, aparatów i przyrządów elektrycznych, o ile nie są osobno wymienione, podlegają cłu według odpowiednich pozycyj, obejmujących dane maszyny, aparaty i przyrządy.";

14) uwaga 3 do poz. 1136, 1137, 1138 otrzymuje brzmienie:

„Uwaga 3. Samochody, ciągówki, podwozia z silnikami elektrycznymi, podlegają cłu tak, jak odpowiednie samochody, ciągówki i podwozia z silnikami spalinowymi o ilości cylindrów 6 i mniej.";

15) w poz. 1164 p. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. termometry lekarskie . 3750.— 3000.—".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 sierpnia 1939 r. Nr 70, poz. 473).

479

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lipca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania przepisów o wprowadzeniu na ziemiach odzyskanych monopolu spirytusowego.

Na podstawie art. 17, 18, 23 i 24 ustawy z dnia 29 marca 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na ziemie odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Artykuły i paragrafy wymienione w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oraz zastosowane w niniejszym rozporządzeniu skróty posiadają zakres znaczeniowy ustalony w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746).

2. Termin „ustawa wprowadzająca" oznacza ustawę z dnia 29 marca 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na ziemie odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171).

§ 2. 1. Wykonywanie czynności lub zachowanie stanu rzeczy, na które wymagane jest przepisami z zakresu rozporządzenia P. R. oraz przepisami wykonawczymi do tego rozporządzenia zezwolenie lub zgłoszenie, dozwolone jest dla tych przedsiębiorców, którzy złożą w ciągu dwóch miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia odpowiednie podania.

2. W razie odmowy wydania zezwolenia wykonywanie czynności musi być zlikwidowane w ciągu 6 miesięcy od dnia otrzymania ostatecznej decyzji właściwej władzy skarbowej.

3. Właściwe władze mogą odmówić przyjęcia zgłoszenia do wiadomości.

4. W przypadku nieprzyjęcia do wiadomości zgłoszenia zaprzestanie czynności lub usunięcie stanu rzeczy, którego zgłoszenie dotyczy, nastąpić powinno w ciągu 6 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia władzy o nieprzyjęciu zgłoszenia do wiadomości.

5. Osoby fizyczne i prawne, które nie wniosą podań o udzielenie im przepisanych zezwoleń lub nie złożą odpowiednich zgłoszeń mogą w trybie likwidacji wykonywać nadal czynności, wymagające zezwoleń lub zgłoszeń, tylko do dnia 31 grudnia 1939 r., jednakże z zachowaniem obowiązujących przepisów regulujących produkcję i obrót wytwarzanych lub zbywanych artykułów.

6. Przepisy ust. 5 niniejszego paragrafu nie obejmują czynności wyrobu wódek w zakładach sprzedaży oraz wyrobu wódek czystych przez fabryki wódek, które to czynności z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są zabronione.

7. Uchylenie uprawnień, wynikających z umów zawartych z zarządami monopolów (art. 15 ustawy wprowadzającej) dotyczy wyłącznie umów zawartych przed zmianą suwerenności państwowej na ziemiach odzyskanych.

§ 3. 1. Osoby fizyczne lub prawne prowadzące likwidację swych zakładów (ust. 2, 4 i 5 § 2 niniejszego rozporządzenia) zwolnione są od obowiązku uiszczania opłat patentowych za okres wyznaczony do likwidacji swych przedsiębiorstw.

2. Zwalnia się gorzelnie rolnicze od obowiązku uiszczania opłat patentowych za kampanię 1938/39.

§ 4. Przedsiębiorcy zakładów podlegających opłatom patentowym, którzy otrzymają zezwolenia lub których zgłoszenia zostaną przyjęte lub zatwierdzone, obowiązani są uiścić opłaty patentowe za rok 1939 w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania zezwolenia lub zawiadomienia o przyjęciu lub zatwierdzeniu zgłoszenia, w części stawki odpowiadającej stosunkowi pełnych miesięcy do całego roku, jakie upłyną do końca 1939 r. od chwili wejścia w życie ustawy wprowadzającej.

§ 5. Fabryki wódek zobowiązane są w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania zezwolenia na dalsze prowadzenie zakładu (art. 19) zgłosić P. M. S. w trybie przepisanym w § 161 wyroby, które zamierzają nadal produkować, do zbadania i zarejestrowania. Do chwili otrzymania zawiadomienia o zarejestrowaniu, fabryki mogą produkować i wypuszczać zgłoszone wyroby bez numeru rejestru.

§ 6. Zapasy gotowych artykułów, których produkcja i rozlew unormowane są rozp. P. R. oraz przepisami wykonawczymi do tego rozporządzenia, z wyjątkiem napojów spirytusowych i spirytusu, mogą być zbywane choćby nie odpowiadały wymogom obowiązujących przepisów, w okresie wyznaczonym na likwidację zakładów lub w innych przypadkach w okresie do dnia 31 grudnia 1940 r.; po tych terminach sprzedaż zapasów artykułów, nie dostosowanych do wymogów obowiązujących przepisów, jest niedozwolona.

§ 7. 1. Napoje spirytusowe, nie zaopatrzone w numery rejestru, znajdujące się w za-

kładach sprzedaży, które ulegają likwidacji (ust. 2 i 5 § 2 niniejszego rozporządzenia), mogą być sprzedawane przez te zakłady w okresie wyznaczonym na ich likwidację. Zakłady, które otrzymają zezwolenie na dalszą sprzedaż napojów spirytusowych, mogą sprzedawać wyroby nie zaopatrzone w numery rejestru do dnia 31 grudnia 1940 r.

2. Zapasy spirytusu w zakładach sprzedaży, z wyjątkiem butelkowanego spirytusu na cele domowo-lecznicze (wyroby P. M. S.), powinny być zlikwidowane w ciągu 2 tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zapasy gotowych wyrobów, znajdujące się w fabrykach wódek w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

1) w butelkach o pojemności do 2 litrów, po zaopatrzeniu w etykiety lub dodatkowe nalepki, na których należy wymienić ilość i moc wyrobu, nazwę i siedzibę firmy oraz napis „Ziemie odzyskane — sprzedaż likwidacyjna" tudzież po zamknięciu naczyń w sposób przewidziany w § 163 ust. 1,

2) w naczyniach o pojemności większej niż 2 litry po rozlaniu wyrobów wódczanych do naczyń o pojemnościach ustalonych w przepisach § 162 oraz po zaopatrzeniu naczyń w etykiety z przepisanymi oznaczeniami oraz w napis „Ziemie odzyskane — sprzedaż likwidacyjna" tudzież po zamknięciu naczyń w sposób przewidziany w § 163 ust. 1,

— mogą być sprzedawane w okresie do dnia 31 grudnia 1939 r. Do tego okresu mogą być też sprzedawane wyroby wyprodukowane w okresie między wejściem w życie niniejszego rozporządzenia a zarejestrowaniem danego wyrobu.

4. Po terminach wyznaczonych w niniejszym paragrafie zakłady sprzedaży powinny niezlikwidowane zapasy wycofać z obrotu handlowego i usunąć z pomieszczeń tych zakładów, a fabryki wódek przerobić niesprzedane zapasy na wódki całkowicie odpowiadające obowiązującym przepisom. W przypadku skazania przedsiębiorcy za naruszenie przepisów niniejszego ustępu — zapasy napojów spirytusowych, nielegalnie przechowywanych, ulegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

§ 8. Na prośby przedsiębiorców zakładów produkcyjnych Minister Skarbu może zwalniać te zakłady z ważnością do dnia 31 sierpnia 1942 r. od obowiązku dostosowania lokali i urządzeń do wymogów obowiązujących przepisów.

§ 9. Gorzelnie rolnicze, istniejące przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zwalnia się na okres do dnia 31 sierpnia 1942 r. od wymogów przewidzianych w § 96. Po tym terminie Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych na prośby przedsiębiorców, może przyznać tym gorzelniom charakter gorzelni rolniczej, choćby gorzelnie te nie odpowiadały warunkom ustalonym w § 96.

§ 10. Minister Skarbu może w okresie do dnia 31 sierpnia 1942 r. zwalniać przedsiębiorców gorzelni, rektyfikacji i zakładów odwadniania od odpowiedzialności za nadmierne ubytki spirytusu, wynikającej z przepisów art. 22.

§ 11. Izba skarbowa może w okresie do dnia 31 sierpnia 1942 r. zezwalać na odmienne od obowiązującego systemu prowadzenie ksiąg kontrolnych i przeprowadzanie obrachunków przy zachowaniu bez zmian obowiązujących norm zaników, tudzież czynić wyjątki od innych przepisów regulujących warunki kontroli, a ponadto od przepisów § 65 ust. 2 i 3.

§ 12. 1. Odracza się stosowanie przepisów art. 21, 28 — 36 i 38 rozp. P. R. na okres do 31 sierpnia 1942 r. w stosunku do gorzelni istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Produkcja, zakup i odbiór spirytusu z gorzelni rolniczych w kampanii 1938/39 odbywać się będzie na warunkach zawartych już przez P. M. S. umów z gorzelniami.

3. Produkcja, zakup i odbiór spirytusu z gorzelni istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w okresie do 31 sierpnia 1942 r. odbywać się będzie na warunkach ustalonych w drodze umów z P. M. S., przy czym warunki umów podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 69, poz. 464).

480

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lipca 1939 r.

w sprawie wykonania przepisów o wprowadzeniu na ziemiach odzyskanych monopolu zapałczanego.

Na podstawie art. 23 i 24 ustawy z dnia 29 marca 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na

ziemie odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby fizyczne lub prawne, trudniące się zbytem zapałek lub kamyków zapałowych na obszarze ziem odzyskanych i posiadające w prowadzonych przez siebie zakładach w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapasy tych artykułów pochodzące nie z polskiego monopolu zapałczanego, obowiązane są zgłosić zapasy tych artykułów w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego we właściwym urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych. Zgłoszenie należy wykonać pisemnie w dwóch egzemplarzach, podając:

1) imię i nazwisko bądź firmę;
2) dokładne miejsce prowadzenia handlu i przechowywania zapałek oraz kamyków zapałowych;
3) ogólną ilość zapałek i kamyków zapałowych według stanu z dnia zgłoszenia.

§ 2. Osoby, które dopełniły obowiązku, przewidzianego w § 1, będą mogły sprzedawać zgłoszone zapałki i kamyki zapałowe aż do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż 2 miesiące, licząc od dnia upływu obowiązku zgłoszenia.

§ 3. 1. Osoby fizyczne lub prawne, posiadające na obszarze ziem odzyskanych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapalniczki zaopatrzone w znaczek podatkowy czeski bądź zapalniczki bez znaczka, co do których wykażą się jednak kwitem z uiszczenia podatku obowiązującego przed wprowadzeniem monopolu zapałczanego na ziemiach odzyskanych, obowiązane są zgłosić te zapalniczki we właściwym urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych do zaopatrzenia w znaczek podatkowy, przewidziany przepisami z zakresu monopolu zapałczanego.

2. Osoby, trudniące się wyrobem i zbytem zapalniczek, powinny dopełnić obowiązku zgłoszenia w ciągu miesiąca, natomiast osoby, posiadające zapalniczki na własny użytek w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zaopatrzenie zgłoszonych zapalniczek w znaczek podatkowy nastąpi bez pobrania jakichkolwiek opłat.

§ 4. Posiadanie zapalniczek, nie zaopatrzonych w znaczek podatkowy czeski, lub zapalniczek co do których nie zostanie udowodnione kwitem uiszczenie podatku obowiązującego przed wprowadzeniem polskiego monopolu zapałczanego, jest niedozwolone; posiadanie takich zapalniczek traktowane będzie jako nielegalne.

§ 5. Posiadanie niemonopolowego pochodzenia zapałek względnie kamyków zapałowych po upływie okresu likwidacji zapasu tych artykułów lub posiadanie zapalniczek nie zaopatrzonych polskim znaczkiem podatkowym po upływie okresu przeznaczonego na zgłoszenie zapalniczek do ostemplowania jest niedozwolone.

§ 6. Do przestępstw skarbowych polegających na naruszeniu przepisów niniejszego rozporządzenia stosuje się prawo karne skarbowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 69, poz. 465).

481

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 lipca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu dodatkowego, podpisanego w Bukareszcie dnia 9 lutego 1938 r., do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Rumunią z dnia 23 czerwca 1930 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 113) nastąpiła w dniu 2 czerwca 1939 r. ratyfikacja protokołu dodatkowego, podpisanego w Bukareszcie dnia 9 lutego 1938 r., do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Rumunią z dnia 23 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 84, poz. 726) oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu dodatkowego, w wykonaniu jego pkt 2, dokonana została w Warszawie dnia 17 czerwca 1939 r.

Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 czerwca 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień tegoż protokołu dodatkowego (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 336).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1939 r. Nr 66, poz. 452).

482

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lipca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Szwajcarią z dnia 23 listopada 1938 r., dotyczącego zmiany tekstu wzoru świadectwa pochodzenia na szwajcarskie plecionki do kapeluszy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 5 kwietnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 230), nastąpiła w dniu 11 maja 1939 r. ratyfikacja porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 23 listopada 1938 r., dotyczącego zmiany tekstu wzoru świadectwa pochodzenia na szwajcarskie plecionki do kapeluszy, oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu p. 2 wspomnianego porozumienia, dokonana została w Bernie dnia 7 lipca 1939 r.

Tekst powyższego porozumienia wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 stycznia 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 2).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1939 r. Nr 66, poz. 453).

483

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 lipca 1939 r.

w sprawie złożenia przez Rumunię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji międzynarodowej z dnia 20 kwietnia 1929 r. o zwalczaniu fałszowania pieniędzy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, na podstawie komunikatu Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że zgodnie z postanowieniami art. 20 konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej wraz z protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 102, poz. 919), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 7 marca 1939 r. w imieniu Rządu Rumuńskiego dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 69, poz. 469).

484

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 lipca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu handlowego oraz protokołu taryfowego między Polską a Litwą, podpisanych w Kownie dnia 22 grudnia 1938 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawami z dnia 5 kwietnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 218 oraz Nr 36, poz. 235) nastąpiła w dniu 11 maja 1939 r. ratyfikacja układu handlowego oraz protokołu taryfowego między Polską a Litwą, podpisanych w Kownie dnia 22 grudnia 1938 r., oraz że zgodnie z artykułem 8 i punktem 2 powyższych: układu i protokołu wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpiła w Warszawie dnia 1 lipca 1939 r.

Teksty wspomnianych: układu i protokołu wraz z przekładami na język polski ogłoszone zostały jako załączniki do rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1939 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż układu i protokołu (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 26 i 27).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 69, poz. 470).

485

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lipca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Szwajcarią z dnia 23 grudnia 1938 r. w sprawie zniżek celnych na niektóre produkty chemiczne.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 5 kwietnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 229), nastąpiła w dniu 11 maja 1939 r. ratyfikacja porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 23 grudnia 1938 r., w sprawie zniżek celnych na niektóre produkty chemiczne oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu p. 2 wspomnianego porozumienia, dokonana została w Bernie dnia 7 lipca 1939 r.

Tekst powyższego porozumienia wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 lutego 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 101).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 69, poz. 471).

486

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 lipca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Finlandią z dnia 16 lipca 1938 r. o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 110), nastąpiła w dniu 2 czerwca 1939 r. ratyfikacja porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 16 lipca 1938 r. o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego, oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu p. 3 wspomnianego porozumienia, dokonana została w Helsinkach dnia 21 lipca 1939 r.

Tekst powyższego porozumienia wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 482).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 69, poz. 472).

487

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lipca 1939 r.

w sprawie ulg dla firmy „Podkowiak" Spółka Akcyjna w Warszawie.

W myśl art. 6 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) stwierdzam na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, że mającej powstać spółce akcyjnej „Podkowiak" z siedzibą w Warszawie będzie służyło prawo do ulg przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt. 2) do 7) i ust. (2) powołanej ustawy w odniesieniu do wytwórni podkowiaków, którą założyciele spółki pismem z dnia 4 kwietnia 1939 r. zobowiązali się założyć w Szydłowcu pow. radomskiego wojew. kieleckiego.

Prawo do powyższych ulg będzie spółce służyło pod warunkiem, że w ciągu miesiąca od dnia jej zarejestrowania przejmie zobowiązanie założycieli z dnia 4 kwietnia 1939 r.

Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu stwierdzam również, że z kapitału zakładowego (akcyjnego) spółki przeznaczona jest na nakłady określone w art. 4 ust. (1) powołanej ustawy kwota 490.000 zł.

Za Ministra Skarbu:
(—) *J. Kożuchowski*,
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 4 sierpnia 1939 r. Nr 177, poz. 423).

488

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lipca 1939 r.

w sprawie ulg dla firmy Zakłady Metalowe Dwikozy Spółka Akcyjna w Krakowie.

W myśl art. 6 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) stwierdzam na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, że firmie Zakłady Metalowe Dwikozy, Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie, służy prawo do ulg przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 2) do 7) oraz ust. (2) powołanej ustawy w stosunku do walcowni metali, którą firma pismem z dnia 13 lutego 1939 r. zobowiązała się założyć w Dwikozach, powiatu sandomierskiego.

Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu stwierdzam również, że cały kapitał zakładowy (akcyjny) firmy w kwocie zł 2.200.000.— jest przeznaczony na nakłady określone w art. 4 ust. (1) pkt 1) ustawy.

Za Ministra Skarbu:
(—) *J. Kożuchowski,*
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 4 sierpnia 1939 r. Nr 177, poz. 424).

489

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 czerwca 1939 r.

w sprawie ulg dla firmy Zakłady Samochodowe Wspólnoty Interesów, Spółka Akcyjna w Radomiu.

Na podstawie art. 6 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) stwierdzam na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, że firmie Zakłady Samochodowe Wspólnoty Interesów Spółka Akcyjna z siedzibą w Radomiu służy prawo do ulg, przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 2) do 7) ustawy w stosunku do wytwórni samochodów, którą firma pismem z dnia 30 stycznia 1939 r. zobowiązała się założyć w Radomiu.

Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu stwierdzam również, że cały kapitał zakładowy (akcyjny) firmy w kwocie 5.000.000 zł jest przeznaczony na nakłady, określone w art. 4 ust. (1) pkt 1) powołanej ustawy.

Podsekretarz Stanu:
(—) K. Morawski.

490

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lipca 1939 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o ustanowieniu Krzyża Zasługi za Dzielność.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 25 maja 1939 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ustanowieniu Krzyża Zasługi za Dzielność (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 317) ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o ustanowieniu Krzyża Zasługi za Dzielność (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 279) z uwzględnieniem zmian, wynikających z ustawy z dnia 25 maja 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 317) i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Wzór rysunkowy Krzyża Zasługi za Dzielność zawiera załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 279).

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 sierpnia 1939 r. Nr 70, poz. 475).

Załącznik do obw. Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1939 r. (Dz. Urz Min. Sk. poz. 490).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

o ustanowieniu Krzyża Zasługi za Dzielność.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Ustanawia się Krzyż Zasługi za Dzielność, jako odmianę Krzyża Zasługi celem szczególnego wyróżnienia żołnierzy wojska i marynarki wojennej, funkcjonariuszów Policji Państwowej

i Policji Województwa Śląskiego oraz funkcjonariuszów Straży Granicznej za czyny, spełnione w specjalnie ciężkich warunkach z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia i mienia obywateli.

Art. 2.

1. Krzyż Zasługi za Dzielność posiada formę zasadniczą Srebrnego Krzyża Zasługi (art. 2 i art. 3 punkt b ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. o ustanowieniu Krzyża Zasługi — Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458), przy czym na górnym i bocznych ramionach jego umieszczony jest napis: „Za dzielność" srebrnymi literami.

2. Wstążka Krzyża uzupełniona jest niebiesko-zielonym (w połowie niebieskim — odcień chabrowy, w połowie zielonym) paskiem szerokości 10 milimetrów, biegnącym ukośnie od prawego górnego rogu do lewego dolnego.

3. Wzór rysunkowy Krzyża Zasługi za Dzielność podany jest w załączniku.

Art. 3.

Krzyż Zasługi za Dzielność ma tylko jeden stopień.

Art. 4.

Krzyż Zasługi za Dzielność może być nadany tej samej osobie tylko trzy razy.

Art. 5.

Drugie i trzecie odznaczenie Krzyżem Zasługi za Dzielność wyraża się przez nałożenie na wstążkę do posiadanego już Krzyża Zasługi za Dzielność jednego względnie dwóch okuć w kształcie gładkiej matowej listewki ze srebra z polerowanymi krawędziami — szerokości pięć milimetrów.

Art. 6.

Krzyż Zasługi za Dzielność nosi się po Krzyżu Walecznych, a przed Złotym Krzyżem Zasługi.

Art. 7.

1. Do odznaki Krzyża Zasługi za Dzielność przy pierwszym i drugim nadaniu tego odznaczenia przywiązana jest dożywotnia pensja w wysokości 200 złotych rocznie.

2. Pierwsza pensja należy się za cały rok kalendarzowy, w którym nastąpiło odznaczenie, i wypłacana będzie jednocześnie z wydaniem odznaki. Termin płatności następnych pensyj rocznych przypada w dniu 2 stycznia.

Art. 8.

Krzyż Zasługi za Dzielność nadaje Prezes Rady Ministrów na podstawie wniosku właściwego Ministra.

Art. 9.

Prawo osoby, odznaczonej Krzyżem Zasługi za Dzielność, do pobierania pensji stwierdza się w dyplomie odznaczenia.

Art. 10.

Pozbawienie odznaki Krzyża Zasługi za Dzielność może nastąpić tylko w drodze wyroku sądowego, pozbawiającego praw obywatelskich. Wyrok sądowy, orzekający pozbawienie odznaki, łączy się z utratą prawa do pensji, związanej z odznaką.

Art. 11.

Koszty wykonania odznaki, ustanowionej niniejszym rozporządzeniem, ponosi Skarb Państwa, a odznaczeni otrzymują je bezpłatnie.

Art. 12.

1. Krzyże Zasługi, nadane funkcjonariuszom Policji Państwowej, oficerom i szeregowym Korpusu Ochrony Pogranicza oraz funkcjonariuszom Straży Celnej na mocy ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. o ustanowieniu Krzyża Zasługi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia za czyny, objęte postanowieniem art. 1 tego rozporządzenia, będą zamienione przez władzę, określoną w art. 8, na Krzyż Zasługi za Dzielność.

2. Pierwsza pensja roczna, związana z nadaniem Krzyża Zasługi za Dzielność będzie w tych wypadkach przysługiwała za rok 1928 i ma być wypłacona w ciągu tego roku.

Art. 13.

W razie nadania Krzyża Zasługi za Dzielność w czasie między dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia a dniem 1 kwietnia 1928 r. pierwsza pensja ma być wypłacona do dnia 15 kwietnia 1928 r.

Art. 14.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Skarbu, a co do wypłaty pensyj — Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu.

Art. 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

491

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 lipca 1939 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc sierpień 1939 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 31 lipca 1939 r. Nr 173, poz. 418).

492

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 lipca 1939 r.

L. D. VI. 8071/3/39

o wydaniu Cukrowni „Chełmica" Sp. Akc. zezwolenia na prowadzenie wolnego składu cukru w Warszawie.

Zarządzeniem z dnia 4 lipca 1939 r. L. D. VI. 7327/3/39 Ministerstwo Skarbu zezwoliło Spółce Akcyjnej Cukrowni „Chełmica" w Warszawie na prowadzenie wolnego składu cukru w Warszawie przy ul. Siarczanej Nr 6.

W składzie tym może być przechowywany wyłącznie cukier kontyngentu wewnętrznego cukrowni.

Kontrolę skarbową nad wolnym składem cukru wykonywa Grodzki Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Warszawie.

Wtórniki świadectw przewozowych na przesyłki cukru, wysłanego do wolnego składu pod węzłem podatku, należy przesyłać do VI Rejonu Kontroli Skarbowej w Warszawie, ul. Nowy Świat Nr 70.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 178, poz. 427).

493

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1939 r.

o umorzeniu 3-ej raty $4^{1}/_{2}\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1938 r. o ustaleniu wysokości emisji i planu umorzenia $4^{1}/_{2}\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 408), w dniu 25 lipca 1939 r. zostały umorzone w drodze skupu z wolnej ręki, tytułem spłaty kapitału 3-ej raty umorzenia wzmiankowanej pożyczki, przypadającej na dzień 1 sierpnia 1939 r. obligacje $4^{1}/_{2}\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. w ilości 13.035 szt. na ogólną sumę 5.127.600 złotych wartości nominalnej o numeracji i imiennej wartości odcinków następującej:

od Nr	do Nr	sztuk	od Nr	do Nr	sztuk
po 100 złotych—litera C			175973	176000	28
83301	84000	700	179001	180000	1000
84301	84400	100	181601	181700	100
107001	107500	500	181778	181800	23
110001	110500	500	183801	184000	200
128601	129000	400	192001	193000	1000
130001	130500	500	194501	194800	300
130801	131000	200	195941	195959	19
149201	149400	200	196259	196600	342
149412	149487	76		razem	8786
149491	149500	10			
153901	154000	100	po 1.000 złotych—litera C		
163501	164000	500			
165101	166500	1400	244601	247600	3000
169563	170000	438	248601	249600	1000
175593	175600	8	249651	249699	49
175645	175700	56	249701	249900	200
175796	175800	5			
175820	175900	81		razem	4249

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Kirkor.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 2 sierpnia 1939 r. Nr 175, poz. 420).

494

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1939 r.

L. D. VI. 8313/3/39

w sprawie wydania Spółce Handlowej Cukrowni Związkowych w Warszawie zezwolenia na prowadzenie wolnego składu cukru w Krakowie.

Zarządzeniem z dnia 20 kwietnia 1939 r. L. D. VI. 1963/3/39 Ministerstwo Skarbu zezwoliło Spółce Handlowej Cukrowni Związkowych w Warszawie, sp. z ogr. odp., na prowadzenie wolnego składu cukru w Krakowie, przy ul. Zbożowej Nr 4.

W składzie tym może być przechowywany wyłącznie cukier kontyngentu wewnętrznego cukrowni.

Kontrolę skarbową nad wolnym składem cukru w Krakowie wykonywa Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Krakowie.

Wtórniki świadectw przewozowych na przesyłki cukru, wysłanego do wolnego składu pod węzłem podatku, należy przesyłać do I Rejonu Kontroli Skarbowej w Krakowie, przy ul. Kanoniczej Nr 17.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 5 sierpnia 1939 r. Nr 178, poz. 428).

495

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 lipca 1939 r.

L. D. III. 10860/4/39

w sprawie wymiany etykiet zdjętych z opakowań mąki i kaszy podlegającej konserwacji.

Do

izb skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z postanowieniami okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 25 lipca 1939 r. N. D. VI. 6422/3/39 kasy urzędów skarbowych będą dokonywały bezpłatnie wymiany zdjętych etykiet na nowe w następującym trybie:

Organ kontroli skarbowej, interweniującej przy zdjęciu etykiet z opakowań zawierających mąkę i kaszę. podlegającą zabiegowi konserwacyjnemu sporządza protokół w trzech egzemplarzach, z których jeden przesyła Kasie urzędu skarbowego.

Otrzymane od organów kontroli skarbowej protokóły kasa przechowuje w oddzielnej teczce do czasu zgłoszenia etykiet do wymiany. Z chwilą zgłoszenia etykiet do wymiany kasa sprawdza co do identyczności okazany przez osobę zgłaszającą wymianę etykiet egzemplarz protokółu z egzemplarzem otrzymanym od organu kontroli skarbowej i po stwierdzeniu, że przedłożone do wymiany etykiety odpowiadają etykietom określonym w protokóle — wymienia je bezpłatnie na nowe tej samej wartości, odnotowując na obydwóch egzemplarzach protokółu (ewent. za pomocą kalki) ilość tudzież wartość przyjętych do wymiany a tym samym i wydanych etykiet.

Jeden egzemplarz protokółu zwraca kasa osobie zgłaszającej wymianę etykiet, drugi zaś wraz z uszkodzonymi etykietami przechowuje w skarbcu do chwili komisyjnego zniszczenia.

Zniszczenia etykiet dokonywuje Komisja Kremacyjna przy sposobności niszczenia zrealizowanych przez kasę kuponów od obligacyj pożyczek państwowych (okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15 lipca 1936 — Dz. Urz. Min. Sk. Nr 19, poz. 589 z r. 1936), sporządzając odpowiedni protokół w jednym egzemplarzu, na podstawie którego kasa zapisuje zniszczone etykiety na rozchód w dzienniku znaków wartościowych. Do wspomnianego protokółu, stanowiącego załącznik do dziennika znaków wartościowych, dołącza kasa protokóły, otrzymane od organów kontroli skarbowej a dotyczące zniszczonych etykiet.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

496

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 sierpnia 1939 r.

L. D. III. 6055/4/39

w sprawie wpłat świadczeniami w naturze na zaległości podatkowe i w sprawie zwrotu nadpłat.

Do

izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na zapytania niektórych Izb Skarbowych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

I. W myśl § 18 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 29 października 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 604) zaległości w niektórych podatkach powstałe przed dniem 1 kwietnia 1933 r. a przeznaczone na rzecz Funduszu Pracy (art. 27 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy — Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) mogą być opłacane świadczeniami w naturze — pod warunkiem równoczesnej wpła-

ty udziałów i dodatków do tych podatków w gotówce.

Przy praktycznym stosowaniu omawianych przepisów mogą się wyłonić pewne wątpliwości jak należy postąpić skoro ujawniona zostanie nadpłata w odniesieniu do należności uiszczonych świadczeniami w naturze.

1. Jeżeli Urząd Skarbowy stwierdzi, że płatnik nie posiada zaległości podatkowych powstałych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. lub jeżeli Urząd Skarbowy ustali, że płatnik przestał być płatnikiem — wówczas należy odnotować na zaświadczeniu zmniejszenie pierwotnej kwoty o kwotę orzeczonej nadpłaty. Równocześnie należy zawiadomić organ, który wydał zaświadczenie, że w toku postępowania przy wymiarze podatków pierwotna należność podatkowa uległa zmniejszeniu, skutkiem czego i zaświadczenie o świadczeniu w naturze, złożone na pokrycie pierwotnej należności, zostało uznane przez Urząd Skarbowy do wysokości kwoty niższej. O zmniejszeniu kwoty na zaświadczeniu należy zawiadomić również i zainteresowanego płatnika, który nabywa prawo ubiegania się o wypłacenie mu przez właściwy Organ zaświadczający różnicy (kwoty nadpłat).

2. Jeżeli płatnik posiada zaległości w podatkach wymienionych w art. 27 cyt. ustawy, które mogą być pokryte świadczeniami w naturze, wówczas po stwierdzeniu nadpłaty i ustaleniu rodzaju podatku, na który ma być nadpłata przerachowana, należy obliczyć przypadający dodatek do podatku lub udział w podatku na rzecz związków samorządowych i nadpłatę stosownie przerachować. W przypadku braku pełnej odpowiedniej kwoty nadpłaty w gotówce należy wezwać płatnika do uiszczenia wymaganej różnicy. Gdyby płatnik wezwaniu Urzędu nie zadośćuczynił — należy zarachować nadpłatę w świadczeniach w naturze na należności podatkowe — tylko w takiej procentowej wysokości jakiej odpowiadać będzie obliczona kwota nadpłaty dokonana w gotowiźnie na pokrycie udziału lub dodatku samorządowego. Z pozostałością w nadpłacie świadczeniami w naturze postąpi Kasa jak wyżej w punkcie 1.

II. Analogiczny tryb postępowania należy stosować przy nadpłatach w przypadkach realizowania zaświadczenia składanego na pokrycie należności podatkowych w myśl § 92 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej, a mianowicie:

1. Jeżeli płatnik nie posiada zaległości podatkowych lub jeżeli Urząd ustali, że płatnik przestał być płatnikiem i jeżeli:

a) zaświadczenie nie zostało gotówkowo zrealizowane — wówczas należy postąpić w myśl wyjaśnienia pod I, 1.

b) zaświadczenie zostało gotówkowo wyrównane, należy stosować przy nadpłatach tryb postępowania jak przy wpłatach w gotówce.

2. Jeżeli płatnik posiada zaległości podatkowe i jeżeli:

a) zaświadczenie nie zostało gotówkowo zrealizowane — wówczas należy postąpić jak podano pod I, 2.

b) zaświadczenie zostało gotówkowo wyrównane, należy stosować przy nadpłatach tryb postępowania jak przy wpłatach w gotówce.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

497

OKÓLNIK C 209 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1939 r.

L. D. IV. 19868/3/39

w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-słowackiego.

Do

dyrekcyj ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca b. r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-słowackiego (Monitor Polski Nr 150/39, poz. 355) Ministerstwo Skarbu zarządza, by przy wykonywaniu tej kontroli stosowano analogicznie instrukcję Ministerstwa Skarbu z dnia 16 lutego 1937 r. L. D. IV. 3747/3/37 w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-rumuńskiego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5/37, poz. 140).

Dyrektor Departamentu:
(—) Maksymowicz.

498

OKÓLNIK C 215 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 sierpnia 1939 r.

L. D. IV. 16261/1/39

o zmianie i uzupełnieniu okólnika z dnia 15 czerwca 1938 r. L. D. IV. 5780/1/38 w sprawie druków używanych w postępowaniu celnym.

Do

dyrekcyj ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 sierpnia 1938 r. w sprawie instrukcji żeglugowo-celnej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 24, poz. 601) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia w rozdziale B. okólnika z dnia 15 czerwca 1938 r. L. D. IV. 5780/1/38 w spra-

wie druków używanych w postępowaniu celnym (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 19, poz. 465):

1) pkt 16 rozdziału B. skreśla się.

2) W dalszym ciągu ustala się w rozdziale B. następujące druki celne płatne:

16) wzór Nr 583. Zgłoszenie ogólne statku (manifest wyładunkowy) 0.05 zł,

17) wzór Nr 584. Wykaz włazów i skrytek 0.02 zł,

18) wzór Nr 585. Spis prowiantu i zasobów statku 0.05 zł,

19) wzór Nr 586. Spis przedmiotów, podlegających cłu, przywiezionych przez kierownika i załogę statku 0.05 zł,

20) wzór Nr 587. Konosament zastępczy 0.02 zł,

21) wzór Nr 589. List przekazowy 0.02 zł,

22) wzór Nr 590. Wykaz dokumentów przekazowych 0.02 zł,

23) wzór Nr 591. Zgłoszenie ogólne wywozowe statku (manifest wywozowy) 0.05 zł,

24) wzór Nr 592. Zgłoszenie tratwy 0.02 zł,

25) wzór Nr 593. Zaświadczenie dla krajowych jachtów, łodzi sportowych, kajaków itp. 0.10 zł,

26) wzór Nr 594. Zaświadczenie kwalifikacyjne 0.05 zł.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Inż. W. Danielewicz.*
Naczelnik Wydziału.

499

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 lipca 1939 r.

L. D. V. 14149/3/39

w sprawie pojęcia odrębności lokali.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 23 maja 1939 r. L. Rej. 1456/38 w sprawie ze skargi Feiwla Greissa z Sokala.

— — — — — — — — — —

Podczas dokonanych oględzin, w protokóle dnia 9 grudnia 1937 r., zostało stwierdzone, że nieruchomość składa się z 3 izb, że skarżący zamieszkuje 1 izbę, w której znajduje się kuchnia, a syn jego Izaak — 2 izby mieszkalne, że mieszkania obu Greissów łączą się bezpośrednio drzwiami, z sieni zaś mają osobne wejścia. Jeżeli protokół oględzin z 9 grudnia 1937 r. stwierdza, że w trzyizbowym domu skarżącego on sam „zamieszkuje" 1 izbę, łączącą się bezpośrednio z 2 izbami „zamieszkiwanymi" przez jego syna, przy czym każde z tych pomieszczeń komunikuje się bezpośrednio z sienią, to nie można dopatrzyć się żadnej sprzeczności pomiędzy tymi ustaleniami faktycznymi, a uzasadnieniem zaskarżonego orzeczenia, przyjmującym, że wszystkie 3 izby stanowią jeden lokal skarżącego. Fakt bowiem zamieszkiwania poszczególnych izb przez różne osoby jak i fakt istnienia paru wejść z sieni nie decydują jeszcze o odrębności tych izb jako poszczególnych lokali, bowiem fakty te nie świadczą ani o trwałym technicznym rozdzieleniu tych izb jako pomieszczeń odrębnych, ani o samoistności ich z punktu widzenia tytułów poszczególnych osób do ich zajmowania. Gdy natomiast tenże protokół ustala fakt wewnętrznej łączności poszczególnych izb, i to zamieszkałych przez członków jednej rodziny, a więc momenty charakterystyczne dla jedności lokalu — to przyjęcie przez pozwaną władzę, że wszystkie te izby stanowią jeden lokal nie wykazuje sprzeczności z wymienionym protokółem oględzin, tj. ze stanem faktycznym, wynikającym z akt sprawy.

— — — — — — — — — — — —

Izbom i urzędom skarbowym do wiadomości.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Strzelecki,*
Naczelnik Wydziału.

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

w sprawie rejestrowego zastawu drzewnego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że na podstawie art. 3 (1) ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o rejestrowym zastawie drzewnym (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 317) Minister Skarbu oznaczył Śląski Zakład Kredytowy Spółka Akcyjna w Bielsku jako instytucję, na rzecz której można ustanawiać prawo rejestrowego zastawu drzewnego, stosownie do przepisów wymienionej ustawy.

Komunikat

o unieważnieniu pokwitowań sekwestratorskich.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż unieważnione zostały pokwitowania sekwestratorskie wzór Nr 383 Ser. A. G. nr nr 859634 do 859700, zaginione w okręgu Izby Skarbowej w Wilnie w 3 Urzędzie Skarbowym w Wilnie.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ
GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE
dnia 8 sierpnia 1939 roku

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie .	100 Blg.	90 30	90,77
Dinary jugosłow. .	100 Din		
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol	5.30 $/_{8}$	5,33
Dolary kanadyjskie .	1 Dol.	5,29$^{1}/_{2}$	5,32
Floreny holenderskie	100 Fl.	282 45	284,16
Franki francuskie .	100 Fr	14.05	14,15
Franki szwajcarskie	100 Fr	119 80	120,60
Funty angielskie . . .	1 Ł.	24 84	25 00
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	—	—
Funty tureckie	1 Ł		—
Guldeny gdańskie .	100 Gld.	99,75	100,25
Kor. cz.-sł. odc. do 100 kor.	100 K	—	—
Korony duńskie . .	100 K.	110.95	111,63
Korony estońskie .	100 K	—	
Korony norweskie . .	100 K	124,70	125,52
Korony szwedzkie . . .	100 K.	128,05	128,87
Leje rumuńskie . .	100 Lei		—
Lewy bułgarskie . .	100 Lew.		—
Liry włoskie	100 Lir.	18.40	19,00
Łaty łotewskie	100 Łat.		—
Marki fińskie . . .	100 Mk.	10.75	11,02
Marki niemieckie	100 Mk.	—	—
Pengö węgierskie .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.		—

WALUTY	Za	Tranzakcje	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	283,45	282,74	284,16
Belgrad	100 Din.			—
Berlin	100 Mk.		212,01	213 07
Bruksela	100 Blg	90,55	90,33	90,77
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld	—	99,75	100,25
Helsinki	100 Mk.	—	10,96	11,02
Konstantynopol .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K	111.35	111,07	111,63
Kowno	100 Lit.		—	—
Londyn	1 Ł	24,93	24.86	25,00
Madryt	100 Pes.	—		—
Mediolan	100 Lir.	—	27,89	28,03
Montreal	1 Dol.	—	5,31	5,33$^{1}/_{2}$
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,32	5,30$^{3}/_{4}$	5,33$^{1}/_{4}$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,32$^{3}/_{8}$	5.31$^{1}/_{8}$	5,33$^{5}/_{8}$
Oslo	100 K.	—	124 88	125,52
Paryż	100 Fr.	14,11	14,07	14,15
Praga	100 K.	—	—	—
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	—	128,23	128,87
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	—	—
Zurych	100 Fr.	120,30	120 00	120,60
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	86,50	89,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.